

маю займатися театром. Я пробував вступати до Київського інституту театрального мистецтва, але не вступив. Подався на Схід, до Москви, як усі це роблять — те саме. Я оформився на роботу у Львівському театрі Радянської Армії, де помічником режисера працював випускник студії при Львівському театрі імені Заньковецької Сергій Чорний. Він мені розповів, що група акторів театру Заньковецької роблять виставу, що в них є ідея свого театру. І от одного разу цей Сергій і каже мені: «Вже є театр. Приходь, пробуйся, я говорив про тебе

Кучинському. Він хоче тебе послухати». Це було дивно, адже організатора театру не цікавила моя освіта. І я пішов. Кучинський мене послухав і сказав: «Будеш працювати... радистом». Але ледь не з першого дня я включився в репетиції, почав... з Вовчика-братика. Праця радиста закінчилась досить скоро, я увійшов, як кажуть у нас, до акторського цеху.

Я з ностальгією згадую той час, бо це був період шалених відкриттів. Створення театру, боротьби за театр. Всі були натхненні, хотіли творити. Я не хочу сказати, що сьо-

годні ми не натхненні, але вже наступив час зрілості, коли ти починаєш нормально, серйозно, професійно працювати.

Побажаймо театру успіхів, невтомності, творчого неспокою. Віра й оптимізм у них є.

«Прийде ще час, і ми злітатимем ще вище,

Прийде ще час, і ми крильми торкнемось мрій.

Скажем собі: ми зовсім-зовсім молоді ще.

І не зів'яне наш сад, нетанучий сад надій,»

— співали вони на своєму вечорі. Нехай так і буде.

Світова драматургія в «Альтерпресі»

24 вересня в галереї «Триптих», що на Андріївському узвозі, відбулося чергове засідання Літературного клубу, заснованого письменником, кіносценаристом Андрієм Курковим. Тема бесіди — проблема діяльності видавництва в Україні в умовах кризи. Адже, наприклад, папір, що закуповується в Росії, подорожчав удвічі, та навіть за нову ціну його важко придбати. Російські партнери заморожують поставки, розривають контракти в надії на ще вищі ціни. В результаті диспропорції між рублем, гривнею та долларом, видавництва, що друкували свою продукцію за кордоном, закриваються.

На думку заступника директора видавництва «Альтерпрес» Володимира Каплана, в усіх країнах вислів «друкувати книги — друкувати гроші» відпові-

дає дійсності. Але не в Україні. В теперішній ситуації хоч якось купується тільки утилітарна, спеціалізована література. В Росії книга, фактично, перестала реалізовуватися. Українські видавництва, що працювали на цей ринок, потерпіли чи не найбільше.

Директор видавництва «Альтерпрес» Петро Хазін розповів, що товариство книголюбів «Основа» допомогло провести дослідження, яких саме книжок не вистачає учням в рамках обов'язкової та факультативної програм. У відповідь на ці потреби за літо в «Альтерпресі» в серії «Нова українська бібліотека» вийшли українською мовою «Ромео і Джульєтта», «Багато галасу з нічого» В.Шекспіра, «Ярослав Мудрий», «Свіччине весілля» І.Кочерги, «Тартюф», «Міщанин-шляхтич»

Ж.Б.Мольєра, «Гамлет» В.Шекспіра, «Народний Малахій», «Мина Мазайло» М.Куліша та російською «Вечера на хуторі близ Диканьки» М.Гоголя; а також товста книга в твердій палітурці (в двох редакціях: українською та російською) Г.Скарлато «Захоплююча географія», яка навіть «рекомендується Міністерством освіти України як навчальний посібник».

Але сьогодні погано розкупують навіть ці пробні тиражі в 1000 примірників.

Такі великі видавництва як «Генеза», «Освіта», «Либідь», «Перун» функціонували переважно за рахунок держзамовлень. Але цього року держава забрала тиражі підручників не заплативши. Маленькі видавництва, до яких належить «Альтерпрес», поки що виживають. Та це, на жаль, не знімає проблему постачання шкіл підручниками та посібниками.

Валентина Грицук

Пошуки «Землі Обітованої»

23 вересня Культурно-мистецький центр НаУКМА та редакція журналу «КіНО-ТЕАТР» провели зустріч представників засобів масової інформації із Здіславом Хейдуком, керівником Лодзінського Театру 77, організатором міжнародного теат-

рального фестивалю «Земля Обітована» (травень, 1998). Про попередній фестиваль у Лодзі йшлося в п'ятому номері журналу. Цього разу за новим проектом пана Хейдука свою «Землю Обітовану» шукатимуть жителі й інших європейських

міст, у тому числі й кияни, задіяні в проекті. На фестивалі, що відбудеться в Лодзі (травень, 1999), важлива роль відводиться Київському експериментальному театрові НаУКМА (керівник Анатолій Петров). Крім того, А.Петров та З.Хейдук планують здійснити в Лодзі та в Києві виставу «Тестамент» (автор тексту З.Хейдук).

Юлія Сердюкова.

ресні за сприяння Гете-Інституту в Києві. Режисер-постановник вистави — Олександр Ігнатуша, художник-постановник — Володимир Карашевський.

Детальніше про прем'єру читайте у наступному номері.

Кореспондент «КіНО-Театру».

Постановка «Амфітріону»

2 жовтня у Експериментальному театрі НаУКМА відбулася прем'єра вистави «Амфітріон» за філософською комедією сучасного німецького драматурга Пе-

тера Хакса. Переклад українською Сергія Борщевського. Прем'єра відбулась у рамках франкфуртської книжкової виставки, що проводилась у ве-

КІНО

ТЕАТР

Мистецька хроніка